

[Hans Hansen.]

Lovforslag med sine tre og tyve Paragraffer let kan staa ved Siden af de Skattesystemer og det Forsørgelsessystem, der indeholdes i den Socialreform, som er behandlet her i Tinget i denne Vinter, hvorom jeg tør sige, at ingen forstaaer noget som helst af det, der foreligger (Muntherhed), i hvert Tilfælde ikke den almindelige Befolkning, der er nogle enkelte Ekspertes, som er oplært dertil, men den almindelige Befolkning er ikke i Stand til at se, hvad der her sker.

Med Hensyn til de Hjælpebidler, der skulde til for at sætte sig ind i Forslaget — den højtærede Minister siger, at det er ikke til at forstaa —, vil jeg sige, at man skal selvfølgelig bruge sin Forstand, det Hjælpebidde skal man altid bruge.

Overfor den højtærede Ministers Udtalelse om, at der var noget, man skulde gætte sig til, kan jeg oplyse, at umiddelbart efter at Forslaget var udarbejdet, hørte jeg et Foredrag blive holdt derom af en Mand, der ikke havde været med, men som udmærket forstod Forslaget, og jeg har truffet mange Mennesker, som har forstaaet Forslaget fuldt ud uden at behøve at gætte sig til noget, som den højtærede Minister synes, man maa gøre.

Naar vi ikke har udarbejdet en bestemt Form for Formueafgiften, beror det paa, at vi i Øjeblikket har et System, hvorefter man slet ikke ved, hvor stor Statsgælden bliver ad Aare. Men vi har fastholdt det Princip, at Størrelsen af Formueafgiften er bestemt af, hvad Statens Gæld og Jordværdierne er i det Øjeblik, vi vil baandlægge Formueafgiften til Afbetaling af den offentlige Gæld; og foretage Amortisering af den Jordværdi, der er paa private Hænder, kan man ikke uden videre. Vi har foreslaaet, at Formuerne kunde bære en saadan Afgift.

Spørgsmaalet er egentlig kun, om man ønsker, at de Formuer, der nu er tjent ind i Ly af og lukrerer paa Grund af de Systemer og Monopoler, som Staten har opretholdt, og som jeg havde Lejlighed til at fremdrage ved Forespørgselsdebatten overfor den højtærede Statsminister, skal bære og betale Statens Gæld, eller om man vil lægge Statens Gældsbetaling over paa det fremtidige Arbejde, med andre Ord, om man mener, at den Kapitaldannelse, der har fundet Sted, som jeg har betegnet som falsk Kapitaldannelse, fremdeles skal eksistere i Kraft af et Monopolsystem, hvis Forudsætninger for længe siden er bristet gennem de svingende Konjunkturforskel og de svingende Valutaforskel, som vi har været ude for.

Det er et Spørgsmaal om, om man

ønsker, at det fremtidige Arbejde skal bære Afviklingen af Statsgælden, eller man ønsker, Formuerne skal gøre det. Det er ganske klart, at Indkomstskatten i Øjeblikket i høj Grad vælttes over paa det arbejdende og forbrugende Folk. En Formueskat er mindre let at overvælde, og efter min Mening er Kuponbeskatningen, som man for øvrigt har i Frankrig — et lignende System som det, jeg omtalte —, vistnok umulig at vælte over paa Varepriserne; naar man samtidig fritager den fremtidige Formuedannelse, saa jeg begriber ikke, man derigennem kan faa en Overvæltning. Derfor er hele Spørgsmaalet om, hvor meget Formuerne kan bære, et Spørgsmaal om, i hvor høj Grad man ønsker at beskytte de Formuer, som i Øjeblikket er tjent ind i Ly af Monopolerne.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at naar han protesterer imod, at jeg havde sagt, at det var et Udtryk for Køge-Resolutionen, og siger, at han vil protestere imod, at Køge-Resolutionen indeholder Kravet om Ophævelse af Indtægtsskatterne, saa maa det jo bero paa en Erindringsfor skydning, for at bruge det Udtryk, hos den højtærede Minister. Der staaer nemlig i Køge-Resolutionen, at man ønsker alle Skatter ophævet og kun Renten af Jordværdien opkrævet, og Gang paa Gang har Husmænd over hele Landet vedtaget og fastholdt dette Krav.

Som jeg havde Lejlighed til at sige i mit Foredrag, er der en Væsenforskel paa Overgangsvanskelighederne nu og Overgangsvanskelighederne den Gang, for da var der overhovedet ingen Overgangsvanskeligheder, og man behøvede ikke at tage Hensyn til Prioritetsforholdene, man kunde simpelt hen skyde Grundskylden ind til Afløsning af Skatterne, for der var mere end Dækning gennem Grundskylden for de daværende Skatter.

Med Hensyn til den Bemærkning, den højtærede Minister fremsatte om, at der allerede var et nyt Forslag under Opsejling, maa jeg sige, at Forslaget her er forelagt af Retsforbundets Rigsdagsgruppe med parlamentarisk Ret. Jeg maa maaske vende Spørgsmaalet om og spørge den højtærede Minister, om han vil gaa med til Jacob E. Langes Fordelingssystem, for saa vil jeg sige, saa kan vi nok raabe hinanden op, for Jacob E. Lange og jeg er enige i Principet om Fordelingen.

Naar den højtærede Minister ikke vil gaa ind paa en Fordeling og ikke vil gaa ind gennem en Overgangstid at tage et rimeligt Hensyn til dem, der har anbragt deres Penge i Jord, maa den højtærede Minister lade